

اهمیت استفاده از آداب دیپلماتیک

جغرافیای سرزمینی و سیاسی کشور باستانی ایران از دیرباز مورد توجه جهانیان بوده و هست و اکثر کشورهای دنیا، کشور ایران را به فرهنگ غنی و تمدن چندین هزار ساله آن می‌شناسند و زمانی که مورد هجوم دشمنان قرار می‌گرفت، در کمتر زمانی مهاجمان به دلیل فرهنگ غنی ایرانی، آداب معاشرت این مردم، این سرزمین کهن را با فرهنگ خود آمیخته می‌کردند چه در مراودات روزانه و چه در روابط با دنیای خارج.

به گزارش سایت خبری پرسون، علی صدیق روزنامه نگار نوشت: زمانی که استفاده از آداب دیپلماتیک جهت ارتباط بین دول‌های جهان احساس و شکل گرفت و به صورت جدی در سال ۱۹۶۱ در وین به امضای کشوری متمدن آن زمان جهان رسید، بلاشک از تجربیات باستانی و دیپلماتیک ایران نیز استفاده شد، نمی‌توان به هیچ‌وجه منکر این شد که پایه‌گذار روابط دیپلماتیک در جهان ایرانیان نبودند. عالی‌ترین مقام تشریفاتی ایران، مقام مدیرکل دفتر مراسم و تشریفات ریاست‌جمهوری است و پیشانی و ویتترین ادب، نزاکت، فرهنگ و تمدن ایرانی - اسلامی ما وزارت امورخارجه و در راس آن مقام وزارت است.

هر گونه رفتار و اعمال وزیر امورخارجه در جامعه جهانی، بیانگر احساسات و عمق تفکرات و پیام‌رسان سیاست خارجی نظام مقدس جمهوری اسلامی در جوامع جهانی است، جهانی که به دلیل مسائل هسته‌ای، به‌شدت هرگونه رفتار و کردار جمهوری اسلامی را تحت نظر دارد. وزارت امور خارجه دارای اداره کل تشریفات است و آن اداره دارای اساتیدی چون استاد مرحوم پرویز ذوالعین، استاد بیدار مغز استاد، استاد نظری، استاد سقاییان، استاد بهمن حسین‌پور و استاد مرتضایی‌فر بوده که سال‌ها با انتقال تجربیات به وزیران محترم وقت امورخارجه باعث ارتقای سطح روابط دیپلماتیک و امور بین‌الملل در جهان شده، اما متأسفانه در مورد کنفرانس بغداد ضعف مدیرکل اداره تشریفات وزارت امورخارجه کاملاً مشهود و غیر قابل اغماض است، جناب وزیر امور خارجه ما آیا نمی‌دانستند که

هرگونه جانمایی ایستایی یا جلوس مهمانان در تمامی مراسمات یا ضیافت‌های رسمی، بر عهده کشور میزبان است؟ اگر نمی‌دانستند پس جناب مدیرکل تشریفات وزارت امور خارجه در آن زمان چه نقشی داشتند؟ اگر نیت جناب عبداللهیان از قبل عدم ایستایی یا جلوس در کنار کشورهای ناهمسو بود، چرا این مطلب به تیم پیشروی هماهنگی اجلاس اعلام نشده بود؟ اگر این حرکت جناب وزیر توهین به ملت‌های منطقه محسوب نمی‌شود، پس اسمش چیست؟ آیا ایشان نباید در مورد این اقدام خودسرانه توضیح دهند؟ سخنرانی جناب عبداللهیان به زبان عربی، متأسفانه نشانه‌ای دیگر از عدم اطلاع ایشان از امور دیپلماتیک در مجامع رسمی است.

در مجامع رسمی یا زبان بین‌المللی یا زبان رسمی کشور ادا می‌شود. آقای عبداللهیان در یک سفر تبلیغاتی یا یک دیدار انقلابی با گروه‌های جهادی نبودند که ناگهان در یک حرکت علاوه بر زیر پا نهادن عرف و آداب دیپلماتیک، جای خود را بدون هماهنگی تعویض کنند یا در سخنرانی خود به زبان عربی سخن بگویند که با این کار این رف جنجالی و تاسف‌بار خود را تکمیل کردند. گویا ایشان یادشان رفته که در طول قرن‌ها ما میلیون‌ها شهید برای استقلال و آزادی و خاک و زبان مادری‌مان دادیم و ایشان که بر اساس قوانین دیپلماتیک باید یا به زبان پارسی صحبت می‌کردند، یا انگلیسی، اما ایشان به زبان عربی مهمانان عرب زبان را مستفیذ فرمودند!! جا دارد دلسوزان انقلاب و نظام به جناب وزیر در مورد تکرار اینگونه اقدامات، تذکری جدی داده و به ایشان فهمانده شود، حضور ایشان در مجامع بین‌المللی به عنوان نماینده جمهوری اسلامی ایران است و نه شخص خود امیرعبداللهیان و هرگونه استقبال، اسکان، مراسمات، بدرقه از مردم شریف و انقلابی ایران است. همچنین بازنگری اساسی و استفاده از اساتید باتجربه علم تشریفات در کنار وزیر محترم وزارت امور خارجه ایران اسلامی در این زمان واقعا واجب و الزامی است!!

توجه: مطلب مندرج صرفاً دیدگاه نویسنده است و رسانه پرسون در قبال آن هیچ موضعی ندارد.

منبع: اعتماد